

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Schmerling.

Najvišjemu sodišču predsednik, Anton vitez Schmerling, se je z ozirom na svojo visoko starost in svoje pohabljeno zdravje odpovedal službovanju in stopi v zasluženi pokoj.

Ime Schmerlingovo je neločljivo zvezano z moderne Avstrije zgodovino, kajti tedaj, ko se je prelevala absolutistična vlada v nekako konstitucionalno, tedaj stopil je na plan Anton vitez Schmerling in pomagal delati cesarski patent z dne 26. februarja 1861. leta.

Schmerling ni bil tedaj več novinec na političnem polju, obratno, imel je že dosti znamenito politično preteklost in zato tudi popolnoma določene politične tendencije, katere je hotel uveljaviti in katere je tudi res uveljavil v največjo škodo Avstrije.

Schmerling rodil se je na Dunaji l. 1805. in se je posvetil pravniskemu stanu, v katerem je tudi zaključil javno svoje delovanje, kajti bil je vedno v prvi vrsti sodnik in le časih, kadar je slučaj nanesel, posegel je z nesrečno roko v politično življenje.

Politični program Schmerlingov bil je jako jednostaven: bil je Nemec in centralist in zastavil je vse svoje moči v to, da bi bila Avstrija nemško-centralistična država. Za upravičenost teh teženj se odlični pravnik ni brigal, nego se ves čas svojega življenja pošteno trudil, oškoditi narode slovanske, kolikor najbolj mogoče.

Schmerling sedel je bil že večkrat na ministerskem fauteuilu, ko ga je presvetli cesar poklical dne 13. decembra 1860. l. zopet v ministerstvo z izrecnim nalogom, da sestavi načrt konstitucionalne ustave. Schmerling lotil se je tega dela z radostjo, a ker so nanj uplivali razni faktorji in ker je imel sam jako točne in njemu jasne smotre, ni napravil drugega na dan, kakor že zgorej imenovani februarjski patent iz leta 1861. Schmerling ustvaril je v tem patentu sedanje državne in deželne zastope a očetovsko skrbel za to, da bi imeli Nemci v njih vedno sigurno večino.

Naklep njegov, zvatiti vse narode avstrijske v nastavljenost past, imenovano državni zbor, se pa ni posrečil. Madjari, Hrvati in Italijani se ga niso udeležili in tudi Čehi izjavili so l. 1864., da tega nepopolnega zbora ne priznavajo veljavnim zastop-

stvom cele države. Schmerling primoran je bil vsled tega odstopiti, februarjski patent je pa ostal v veljavi in akopram se je z dodatnimi zakoni nekoliko pravičnejše prikrojil, je vendar še vedno zlasti za avstrijske Slovane kričeča krivica, katero čutimo Slovenci posebno v onih deželah, kjer nimamo večine. Žalostni položaj štajerskih, koroških in primorskih rojakov zarezati je v prvi vrsti Schmerlingu na rovaš.

Po svojem odstopu od ministerstva postal je Schmerling predsednik najvišjemu sodišču in član gospodski zbornici, v kateri je bil voditelj nemški frakciji in kjer je z gorečo besedo zagovarjal prevlado nemškega naroda.

Sedaj je stopil Schmerling iz javne službe, da preživi zadnje dni življenja svojega v zaslužnem pokoji. Nemci pojejo hvaležnega srca slavo njegovo, akopram ni bil nikdar popularen in obljubljen niti mej njimi, Slovani se pa govoreč o njem že sedaj spominjamo starega izreka: De mortuis nil nisi bene.

Ceste na Goriškem.

(Govor poslanca dr. Antona Gregorčiča v 59. seji državnega zbora.)

(Konec.)

Letos izvršile so se nekatere manjše poprave na tej cesti in to pri Vrtovinu, pri Oseku in Šempasu in z zadoščenjem naglašam, da je tehnično osobje postopalo razborno. Sicer pa na tej cesti še niso zgotovljena vsa rekonstrukcijska dela, za katera bodo potrebne še nekatere žrtve.

Ker ravno govorim in sicer o stavbeni sekciji v Gorici, bodi mi dovoljeno, da omenim še neko drugo stvar, ki bi utegnula morda uplivati na visoko vlado, da podpira dobrohotno in tudi izdatno prizadevanje nekaterih mejnih občin v kanalskem sodnem okraju. Kakor znano, teče državna cesta od Predela do Volč po gorskih grebenih dokler zapadno od Volč ne doteče reke Idrije — Beneške Idrije, v ravnini Iudrio zvane — katera je od tod naprej do furlanske ravnine meja. Ta Idrija teče po dolgi dolini a ob obeh bregih je mnogo selišč; desna stran pripada Italiji, leva Avstriji. Odkar pripada gorati del Benečanski k Italiji, zidala je ta v vseh pogorskih dolinah krasne vozne ceste. Tako tudi v In-

drijski dolini. Primerjaje novo narejene italijanske ceste totranskim avstrijskim, slabim in nevarnim voznim potom, se nebote uprašamo, mejita-li res tod dve kulturni državi druga ob drugo. Ako se hočejo avstrijski sodni ali politični uradniki peljati na uradnih svojih potih v ondotne kraje teh dveh občin, Kostanjevice in Zapotoka (Antrovo), tako jim je za Korminom prekoračiti italijansko mejo, ostaviti ondu vozove in prepotovati peš precej dolg pot. (Čujte! Čujte!) Take razmere zde se mi nedostojne za kako velesilo.

Ondotni kraji skušajo vzdržati zvezo z Avstrijo, kateri pripadajo, in to s Kanalom, Gorico in Gradiško. V to svrhu si prizadevajo narediti praktično cestno zvezo s Soško dolino.

Ta cesta je deloma že narejena, a velik del je še nedostaje. Vse, kar se je doslej storilo v to svrhu, ostalo je še brez uspeha, upati pa je, in tudi jaz priporočam to visoki vladi, da podpira teh občin podjetje kar največ in kolikor najizdatneje mogoče, kajti na ta način zvezale bi se občine z avstrijskimi okraji, katerim pripadajo.

Ako visoka vlada tem občinam ne bode odrekla svoje pomoči, tako je upati, da se bode ta cestna zveza tudi res zvršila. Na ta način pa se bode odpomoglo ondotnim občinam jako izdatno, ker bi nastala tesna in živa zveza in velik promet mej njimi in avstrijskimi kraji; tem občinam bilo bi tako omogočeno prinašati svoje pridelke na avstrijske trge, dočim sedaj ravno vsled nenavadno visokih transportnih stroškov ne morejo spraviti svojih izdelkov v denar. Prosim visoko vlado, naj pomore tem občinam kar najbolj mogoče. Interesi in ugled države, kakor tudi interesi lokalnega prometa tirjajo neodložno, da se država v tem slučaju ne plaši niti materijelnih stroškov. Zgradbo bi lahko vodila stavbena sekcija v Gorici, kateri se namerava odvzeti nekatera bremena.

Ker je potreba pomnožitve tehničnih sil v območji c. kr. namestništva na Primorskem, kakor tudi potreba ustanovitve stavbene ekspoziture pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Tominu jasna in brezdvomna, prosim visoko zbornico, da vsprejme dotične stroške, predložene v državnem proračunu, in da glasuje za naslov 4. tako, kakor je predložen. (Dobro! Dobro! na desni.)

LISTEK.

Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbanov.)

(Dalje.)

Ta vizitnica bila je taka, da je vzbujala radovednost. Dolgo se Žorž ni odločil, da bi premenil ugodni položaj v širokem naslonjaču in stegnil roko na mizo. V sobi tudi ni bilo luči, osvetljeval jo je rudeč plamen v kaminu. Napraviti luč in uničiti očarovalnega efekta kaminskega ognja Pečorin tudi ni maral. Radovednost je vendar zmagala, vstal je, vzel vizitnico in z nekim nerazumljivim vznemirjenjem jo je nesel k kaminski mreži. Na njej je bilo tiskano z gotičnimi črkami: Knez Štefan Štefanič Ligovski s kneginjo. Pobledele je, stresel se, oči so mu zabliskale in vizitnica je zletela v kamin. Kake tri minute je Pečorin hodil gori in doli po sobi, čudno mahal z rokami, nekaj govoril sam seboj, sedaj se smejal, zadaj zopet kremžil obrvi. Naposled se je ustavil, vzel klešče in hotel vzeti vizitnico iz ognja. Oj, jedna polovica se je že bila

premenila v prah, druga polovica se je pa bila zvila in počrnela. Jedva si mogel razločiti: Štefan Štef. . . . Pečorin je položil te minljive ostanke na mizo, sel zopet na svoj naslonjač in zakril obraz z rokama. Če tudi znam jako dobro čitati vznemirjenja duše po fizionomijah, ali tukaj pa vendar vam ne morem povedati, kaj je mislil. Tako je sedel kake pol ure, ali nakrat se je zaslišal neki vrišč, podoben lahkim stopinjam, šumu obleke ali pa premikanju papirja. Četudi v prikazni ni veroval, vendar se je tresel, vzdignil glavo in videl pred seboj v mraku nekaj belega. On sprva ni vedel, kaj reči, tako daleč so bile misli njegove, če ne od tega sveta, pa vsaj od te sobe.

„Kdo je?“ uprašal je.

— Jaz — odgovoril je čist ženski glas.

„Barbka, kaka šaljivka si ti?“

— In ti si strašno dobro spal?“

„Jaz bi želel spati še mirnejše!“

— To je sramota! Zato je nam na plesih in v društvih tako dolgočasno. Vi vsi iščete mirú. . . . Kako ljubeznjivi mladi ljudje ste!

„Dovolite uprašati“, reče Žorž zevaje, „zaradi kacijh dobrot bi mi morali zabavati vas. . .“

— Zato, ker smo dame.

„Prav lepo, ali vidite, da nam brez vas ni čas prav nič daljši. . .“

— Jaz vem, zakaj ne. Ali kaj pa naj mi govorimo mej seboj.

„O modah in družih podobnih novostih, saj jih ni malo. Druga drugi povejte svojo tajnost.“

— Kakšne tajnosti? — Jaz nimam nikacijh tajnosti. . . . Vsi mladi moški ste tako neznosni.

Večina se jih ni privadila ženski družbi.

— Naj se pa privadijo. — Ali tega ne hoté poskusiti.

Žorž je ponosno vstal in poklonil se porogljivim smehljanjem.

„Barbara Aleksandrovna, jaz vidim, da vi s hitrimi koraki idete v tempelj prosvečenja.“

Barbka je zarudela in napela rudeča ustna ali brat njen se je jako mirno usel na svoj naslonjač. V tem so prinesli luč. Barbka tolče s prstom po oknu in se jezi, jaz pa vam hočem opisati sobo, v kateri se nahajamo. Bila je kabinet in obednica ob jednem in je bila s koridorom v zvezi z drugim koncem hiše. Svetlovišnjeve francoske tapete pokrivalo so stene. Politirane hrastove duri z mod-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. novembra.

Državni zbor.

Proračunska razprava se je, kakor zatrjujejo zagovorniki sedanje vlade, jako uglobila, vsaj kolikor se dostaje proračuna naučnega ministerstva. Povod k temu dal je zadnji ukaz naučnega ministra o reformi jezikovnega nauka na gimnazijah. Minister Gauč posnema, kar se dostaje ručnega sistema, precej slepo tisto gibanje, ki se je v novejšem času pojavilo na Nemškem in kateremu je končni smoter ta, da se odpravi pouk v klasičnih jezikih. Brez vse podlage in opravičenosti ni ta terjatev, kajti kdor se ozira na faktučne uspehe sedanjega klasičnega pouka in je primerja onim, ki bi se imeli prav za prav doseči, pritegnil bode brez nobene dvojbe, da je škoda dragega časa katerega zgubljajo sedaj na gimnazijah na očitno škodo mladini s temi predmeti.

Gospodska zbornica.

Dne 10. t. m. bode v tem zasedanju prva seja gospodske naše zbornice, katera se je sešla zlasti zato, da izvoli namestu umrlega kneza Konstantina Czartoryskega drugega zastopnika v delegacije. Razven tega posvetovala se bode gospodska zbornica o onih zakonskih načrtih, katere je že vsprejela poslanska zbornica, imenoma z zakonom ob odškodovanju po nedolžnem obsojenih in zaprtih oseb, zakon o zdravniških zbornicah in zakon o zgradbi cenjenih stanovanj za delavce, o katerem je finančni odsek že sestavil svoje poročilo, dočim prideta prva dva načrta šele v odsekih v posvetovanje.

Češke razmere.

Staročeski organ „Politika“ opominja znova Mladočehe in fevdalno plemstvo, naj se pomirita s Staročehi. Zlasti poklada fevdalnemu plemstvu na srce, naj se identifikuje z narodom in naj postopa tako, da bode narodni program obesil na svojo zastavo, kajti drugače se bode v narodu ukoreninilo prepričanje, da je češko plemstvo s svojimi simpatijami na strani narodnih nasprotnikov. Mladočehe naj pa ne terjajo stvari, katere so dandanes še nemogoče. Dolžnost je obeh strank, ki reprezentujeta sedaj narod češki, da se združita in tako rešita narod iz nevarne situacije v katero je zašel. — To so gotovo lepe besede in ko bi fevdalni plemiči imeli res kaj srca za narod češki, dale bi se tudi hitro realizovati, tako pa, ko so ti gospodje le tedaj Čehi, kadar jim to bolje kaže, pač ni misliti na zvršitev teh želja.

Vnanje države.

Mirovni kongres.

Dne 3. novembra začel je v Rimu zborovati prvi obči mirovni kongres, katerega se udeležujejo odlični zastopniki vseh narodov in držav na svetu. Predsednik temu kongresu je italijanski državnik in sedanji predsednik narodne zbornice Biancheri, a zastopana je tudi italijanska vlada. Očijelnih udeležnikov ni sicer po številu mnogo, a vendar so zastopane: Belgija, Danska, Nemčija, Anglija, Francija, Grška, Italija, Holandija, Norvegija, Avstro-Ogerska, Portugal, Rumunija, Švedska, Švica in Srbija. Kongres zboruje v slavnostno oki-čeni dvorani na kapitolu. Posvetovanja se še niso začela. Glasovati imajo pravico samo povabljeni udeležniki, katerih je vseh nekaj čez 150, iz Avstrije samo 8. —

Francosko ministerstvo

zamerilo se je narodni zbornici in bati se je, da bode skoro primorano odstopiti. V zadnji seji nameraval je nekdanji boulangistični poslanec La Senne staviti predlog, zbornica naj dovoli 50.000 frankov, da se bodo vsprejeli v Parizu ruski, sedaj

v francoskem pristanu v Brestu mudeči se mornarji, a ko se je poslanec La Senne obrnil zaradi tega svojega nameravanega predloga do ministrskega predsednika Freycineta, odgnal ga je ta malone sramotno in odklonil ponujenih 50.000 frankov. Radikalni listi so valed tega jako razburjeni in napadajo vlado, kateri pravijo, da je zastopnica ruskih teženj. —

Rusi v Aziji.

Angleži preže na vsak korak, ki ga stora Rusi v Aziji, in ker jim slaba vest ne da mirovati, zdi se jim vse dosti bolj važno, nego je v resnici. Časih pa seveda vnder kako stvar govó, ki ni brez zabavnosti, kakov na pr. najnovejši „bon-mot“ rúskega carja o ruski politiki v Aziji. Ruski polkovnik Grubčevskij, tisti, kateremu je angleški rezident Nisbet zabranil stopiti čez kašmirska mejo, povedal je namreč v neki družbi nastopno: „Pred mojim odhodom v Pamir, naročil mi je car strogo, naj ne storim nobenega koraka, kateri bi kakor koli izzival Anglijo in pri tem rekel: moj oče ostavil mi je toliko državo, da si je ne želim povečati; vse, kar namerjam, gre na to, da bi se dežele moje ohranile in razvile gospodarsko in kulturno.“

Dopisi.

Izpod Jepe na Koroškem 3. novembra.

[Izv. dop.] (Boj proti podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda.) Da so se Slovenci na Koroškem v zadnjih letih začeli vzbujati iz dolgega národnega spanja, je zasluga posebno podružnic družbe sv. Cirila in Metoda. Najbolj blagodejno so uplivali razni shodi, kateri so se prirejali slovenskemu ljudstvu v pouk in pošteno zabavo.

Ubogí koroški Slovenec, ki poprej razun mej svojimi domačini in v cerkvi nikjer ni slišal slovenske besede, poslušal je na teh shodih z velikim naudušenjem poučne govore in krasno petje milih slovenskih pesnij. Videč, da tudi gospodje in gospe govorijo slovenski jezik, veselil se je, da njegov materin jezik vunder ni le za hlapce in dekile, kakor se mu je vedno ubijalo v glavo. Naudušil se je iz nova za materin jezik, ki je vsakemu človeku, ako nima popolnoma popačenega srca, zraven vere najdražja svetinja. — Začeli so koroški Slovenci, poučeni na teh shodih, čislati svoj slovenski jezik in iz nova potegovati se za slovenske šole, ki so neobhodno potrebne, da se mladina ne izneveri svojemu materinemu jeziku in ne zabrede v pogubljivi tabor nemškutaraskih laži-liberalcev.

Razun národne zavesti dobivali so Slovenci na teh shodih tudi mnogo jako koristnih naukov, potrebnih za življenje, ki v sedanjih časih ni ravno najprijetnejše. Kdor danes ne napreduje, kdor se ne uči, zaostaja daleč za svojim sosedom, ki ima prilžnost poučiti se o vsem potrebnem. Ker pa se koroškim Slovencem ne privoči nikjer pouk v razumljivem slovenskem jeziku, ampak se jim povsod usiljuje nemščina, zato so skrbela načelníštva, da je bil pri vsakem shodu tudi kak poučen govor. Vsem kmetom v naši okolici so še v živem in hvaležnem spominu izvrstni govori občespoštovanega in priljubljenega živinozdravnika gosp. Dularja o živinozdravstvu.* Slišal sem praviti kmete, kake dejanske

* Žal, da so ga zaradi tega začeli Beljačanje črtiti in preganjati, tako da se je moral umakniti v Bosno. Naj bi se skoro povrnil na Slovensko!

koristi imajo od teh govorov. Neki kmet si je rešil kravo gotovega pogina, ker je slišal na podružničnem shodu v Ločah, kaj je storiti, kadar kravo budo napenja. Drugi je pravil, kako lepo mu stoji sadno drevje, ker se ravna po bankih gospoda učitelja Zirovnik o sadjarstvu. Zopet drugi so si zboljšali kmetijstvo valed izvrstnega govora gosp. dr. Vošnjaka. Zopet drugim so bili in še bodo govori o testamentih, raznih pogodbah in zapuščinah velike koristi.

Valed teh koristnih govorov in poštene slovenske zabave priljubili so se podružnični shodi slovenskim kmetom tako, da se jih kaj radi udeležujejo in že komaj čakajo, da se zopet priredi kak shod. Podružnica za Beljak in okolico je imela že 13 takih shodov, zadnji shod je bil dne 24. maja t. l. v Štbnji; udeležilo se ga je okoli 500 ljudij. Bil je to pravi narodni praznik, kakor je poročal o svojem času „Mir“. O tem se je prepričal tudi prvokrat navzočni komisar dr. Klebel in je o tem gotovo poročal svojim predstojnikom. Vsak napredek Slovencev pa je tem gospodom trn v peti; in zato so premišljevali, kako bi uničili ubogim Slovincem podružnične shode. Premišljevali so in izmislili so jo. Po § 2. pravil imajo glavna družba in podružnice namen „vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi“. Ta paragraf razlaga naš g. okrajni glavar tako, da se sme na naših shodih jedino le govoriti o šoli, tudi deklamacije in pesni morajo se nanašati na šolo.* In sklicujoč se na ta paragraf, prepovedal je na shodu v Ziljski Bistrici dne 11. okt. t. l., ki ga je napravila podružnica „za faro Ziljska Bistrica in faro Vrata“, poučna govora o živinoreji in o zapuščinah, prepovedal deklamacije in petje, ako se ne nanašajo na šolo. (Odlok c. kr. okrajnega glavarstva z dne 8. oktobra 1891. št. 19408.) — Gospod govornik Štupar, ki je prišel iz Ljubljane, moral se je vrniti, ne da bi bil smel govoriti.

Za 25. oktober naznanilo je načelníštvo podružnice „za Beljak in okolico“ udom shod na Ledenicah. Ko je pa izvedelo, kaj je storilo c. kr. okr. glavarstvo bistriški podružnici, opozorilo je gosp. okrajnega glavarja na § 3. vladno potrjenih pravil, v katerem se govori o sredstvih, da se doseže namen družbe, in v katerem se pod črko d izrecno navajajo kot sredstva „prihodki od napravljjenih besed, zabavnih shodov, dramatičnih in drugih dovoljenih iger, beril in razlag“. Omenilo se je na naznanilu tudi, da se bodo mej shodom nabirali prostovoljni doneski za podružnični namen. Ali c. kr. okrajno glavarstvo je z odlokom od dne 17. oktobra 1891 št. 19943 zopet prepovedalo te-le točke naznanjenega programa: 1. poučen govor o umnem gospodarstvu, 2. deklamacijo „Blaškemu jezeru“, 3. igro „Svoji k svojim“, in 4. domačo zabavo, trdeč, da v navedenem paragrafu ni izražena pravica, da sme podružnica prirejati besede, zabavne shode itd. — Ker so bili naprošeni tudi štiri gospodje pevci iz Ljubljane, prosilo je načelníštvo, da se naj torej dovoli, da priredijo Ljubljanski pevci po končanem shodu koncert. Ali tudi ta prošnja se

* Po tem takem bilo bi nam dovoljeno peti le „Šola bod' pozdravljena“ in deklamovati bi se morda smela k večjemu Slomškova pesen „Boštjan goljfan“.

nimi kljukami in pa hrastovi okviru okrog okna kazali so rednega človeka. Draperija nad oknom je bila po kitajskem ukusu, zvečer ali kadar je soluce udarjalo v okna, spustile so se rudeče zavese, ki se neso vjemale z barvo sobe, ali so kazale nekako ljubezen do kaj posebnega, izvirnega. Nasproti oknu stala je pisalna miza, pokrita s kupom knjig, papirjev, kart, slik, raznovrstnih črnilnic in modnih drobnjav. Na jedni strani je bila visoka gosta tre-ljaža ovita z nepredirljivo mrežo zelene grenkoljice; na drugi pa naslonjač, na katerem je sedaj sedel Žorž. Po tleh pred njim je bila razgrnjena široka preproga, z jako lepimi pisanimi arabeskami. Druga perzijska preproga je pa visela na steni, nasproti oknu. Na njem so bili razobešeni samokresi, dve turški puški, čerkeske sablje in kinžali — darovi Pečorinovih službenih tovarišev, kateri so že kdaj bili za Balkanom. Na mramornatem kaminu stala so tri karikature Paganinija, Ivanova in Rossinija. Druge stene so bile zale in ob njih so stali široki divani, prevlečeni z volnenim blagom živo rudeče barve. Le jedna sama slika je mikala oči. Visela je nad durmi, ki peljejo v spalnico. Predstavljala je neznan moško osebo. Naslikal jo je bil neznan ruski umetnik, človek, ki ni poznal svoje nadarje-

nosti in katerega ni nikdo na njo opozoril. Ta podoba bila je globoka, mračna fantazija. Obraz je bil naslikan kar brez vsake posebne umetnosti, svetloba je padala od zgoraj, obleka bila namazana surovo, temno in neskrbno. Kakor se je videlo, se je vsa misel umetnikova bila zbrala v očeh in v smehljaju. Glava je bila nosu, razmerno velika, lasje padali so po obeh straneh čela, katero je bilo okroglo in silno visoko in je v njem bilo nekaj nenavadnega. Oči, naprej se upirajoče, so gledale z ono strašno svetlobo, s kakeršno gledajo žive oči skozi prereze črne maske. Njih ostri in presunljivi pogled sledil je za vami v vse kote sobe. in smehljaj, raztegujoč ozka in stara ustna, bil je bolj prezirajoč in porogljiv, nego šaljiv. Vsakokrat, ko je Žorž gledal na to glavo, videl je nov izraz. Bila je njegova tovaršica, ko je bil sam in je sanjal. Kot privrženec Byronov imenoval jo je Larin portret. Tovariši, katerim jo je večkrat kazal, imenovali so jo lepo sliko. Mej tem, ko sem jaz opisoval sobo, se je Barbka polagoma približala mizi, potem pa šla bliže k bratu in sela njemu nasproti na stol. V njenih očeh ni bilo opaziti niti iskre kake jeze, a vedela ni, kako bi zopet začela razgovor. — Kaj je pa to? Štefan Štef . . . A! Go-

tovo je bil danes pri nas knez Ligoški! . . . kako bi jaz rada videla Verico omoženo. Bila je tako dobra . . . Včeraj sem slišala, da sta prišla iz Moskve . . . Kdo je sežgal to vizitnico? Dati bi jo morali mamicí.

„Kakor se vidi, jaz, odgovoril je Žorž, in zažigal pipo.“

— Lepo! Rada bi videla, da bi to izvedela Vera . . . to bi jej bilo gotovo jako prijetno! Tako premenljivo je tvoje srce! Povem jej, prav gotovo jej povem! Ne povem jej ne, kajti sedaj jej ni nič mari, ko je omožena.

„Ti sodiš jako zdravo za tvoja leta!“ odgovoril je brat in zazeval, ne vedoč, kaj bi pristavil.

— Za moja leta! Mari sem otrok! Mati pravi, da je sedemnajstletna deklica bolj pametna nego petindvajsetleten mož.

„Jako prav storiš, da poslušáš mater.“

Ta fraza podobna pohvali bila je roganje. Na ta način se je soglasje mej njima zopet razdrlo in molčala sta. Dečak je ustopil in prinesel listek: Povabilo na ples k baronu R.

Kako je dolgčas“, zaklical je Žorž. Treba bode oditi.“ (Dalje prih.)

je odbila z odlokom c. kr. okrajnega glavarstva od dne 24. oktobra l. 1891., št. 20609. V sadnjem trenutku moralo je načelnikstvo brzojaviti Ljubljanskim gospodom, naj ne pridejo, ker je program prepovedan. Povabljenim udom in gostom pa ni bilo več mogoče odpovedati, in zato se je v nedeljo dne 25. oktobra zbralo v Hajnčljevih gostilni na Ledenicah okoli 400 rodoljubnih mož in žen iz cele Rožne doline; nekateri so prišli po 3 in 4 ure daleč, pričakujoč, da se bodo zopet mogli poučiti o tej in oni koristni stvari ter se razveseljevati v pravem slovenskem duhu.

Na veliko žalost je moral načelnik naznaniti, da so se prepovedale najmenitnejše točke programa in da se torej shod ne more vršiti; omenil je pa tudi, da se bo načelnikstvo pritožilo pri deželni vladi, in če bo treba, tudi pri ministerstvu in najvišjem državnem sodišču in dokazalo se bo, da se nam krati pravica.

Ko se bo naša pravica pripoznala, nadaljevali bomo pričeto delo še z večjo vstrajnostjo, nego dozdaj in prepričani smo, da bode zasijalo solnce tudi pred prag zatiranih koroških Slovencev. Ne udajmo se!

Domače stvari.

(Kratek odgovor na debelo laž.) Včerajšnji „Slovenec“ priobčil je na čelu svojega lista izjavo „Katoliškega političnega društva“, v kateri pravi, „da je gosp. Jos. Lenarčič na izrecno uprašanje zaupnika konservativne stranke izjavil, da kandiduje na svojo roko in ne kot kandidat „Slov. društva“, katero ga je torej popolnem neopravičeno proglasilo svojim kandidatom.“ Da se spozna poštenje in resnicoljubnost „Slovenčeve“ gospode, priobčimo brez vsega komentara nastopno, danes došlo brzjavko: „Kot kandidat „Slovenskega društva“ se udeležim v nedeljo shoda v Postojini. Naznanite to v „Slov. Narodu“.

Lenarčič.“

(S Koroškega) nam piše oni rodoljub, o katerega priznanju našemu članku „Slovenski državni poslanci“ smo omenili v 250 številki mej „Domačimi stvarmi“ in v katerega se je vsled tega zaletel „Slovenec“ v svoji predvčerajšnji številki, češ, da je ta pred kratkim časom podpisal zaupnico državnim poslancem, sedaj se pa več ne strinja z njihovim postopanjem, da on do sedaj ni še imel prilike podpisati kake zaupnice slovenskim državnim poslancem in da je vse to, kar „Slovenec“ na to stran zavija, le golo sumničenje drugih oseb, ki mu morda tudi niso po volji. — Toliko v pojasnilo „Slovenčevim“ gospodom! Laž ima sicer kratke noge — a v „Slovenec“ pa ima, kakor se vidi, včasih prav dolge! „Hilf, vas helfen kann!“

(Družbe sv. Cirila in Metoda) najmlajša pokroviteljica je postala podružina v Mokronogu na posnemanja vreden način, da je zbirala svoje veselilne dohodke do 100 gl. Ko to častno službo za domovino javljamo očitnosti, izrekamo iskreno zahvalo njenemu prvomestniku, č. župniku g. Janezu Virantu, ki nam je blagoizvolil doposlati ne samo za pokroviteljstvo potrebnih 100- ampak 110 gold. — Svojo vrlo Mokronoško podružino v izgled drugim po slovenskih pokrajinah podajajoč pozivljemo vse, naj jim bo pri družbinem delovanju vselej in povsod zvezda-vodnica: Bog, cesar in domovina.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Slovensko gledališče.) V nedeljo bode se predstavljal igrokaz „Lowoodska sirota“. Mej prvim in drugim delom igrokaza bode nastopil operni pevec g. Fran Bučar ter bode pel arijo Lenskega iz Čajkovskega opere: „Evgen Onjegin“. Na klavirju ga bode spremljal iz posebne prijaznosti do „Dramatičnega društva“ virtuos na klavirju g. Karol Hoffmeister.

(Pevski zbor „Glasbene Matice“) ima redne vaje za prvi koncert vsak petek in torek zvečer ob 8¹/₄ uri. To se prijavlja gospodom pevcem, da prihajajo točno v polnem številu. Odbor.

(Koledarji za leto 1892.) Opozarjamo čitatelje posebno na današnjo prilogo o raznih koledarjih, katere je izdala in založila „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani. Ker se je s temi koledarji ustreglo želji mnogih domoljubov, ne dvomimo, da bode slovensko občinstvo prav pridno sezalo po domačih koledarjih, ki so izdelani jako okusno in nič dražji nego pa tuje blago. Posebno

praktičen je „Prvi slovenski skladni koledar (Black-Kalender).“

(Mestna dela.) Mestni magistrat je odredil, da se popravi na fjakarskih stajališčih asfaltni tlak, kateri je bil, že zelo pokvarjen. Tudi pred „Tonhalle“ in pred hišami stavbene družbe na Tržaški cesti napravil se bode asfaltni tlak.

(Stavbena dela.) Šolsko poslopje na Poljanski cesti, katero je pričelo graditi letošnje poletje „Collegium Marianum“ je že pod streho in se bode prihodnje šolsko leto izročilo svojemu namenu, da se tam nastani ljudska šola za deške sirote imenovanega zavoda.

(Brambovska vojašnica,) katero je zidala Kranjska dežela, je sedaj večinoma dogotovljena in so se pisarje in tudi nekoliko moštva dveh brambovskih kranjskih polkov preselili že v novo vojašnico. V tem delu stolnega mesta pričelo se bode popolnoma novo življenje, po vojakihih domobranjih.

(Tatvina.) V brambovski vojašnici ukral je zadnji ponedeljek tam delujoči tesar Fran K. iz Bizovika več novih vojaških plaščev iz podstrešnih prostorov, kamor so ravno nosili domobranski vojaki obleke za brambovce. Tatu so zaprli redarji in oddali deželni sodniji, sokrivcev pa ni hotel povedati pri policiji.

(S neg.) Danes popoldne začelo je po tretji uri v Ljubljani prav pošteno mesti in utegnemo do jutri zjutraj imeti belo zimsko odejo v mestu in okolici.

(Pri sv. Heleni) pod Ljubljano pokopali so predvčerajšnjim c. kr. vrhovnega mornarskega dušnega pastirja č. g. Jurija Račiča, ki je pretekli teden nenadoma umrl v Pulji v starosti 71 let. Pokojnik je želel biti pokopan poleg svojih starišev v rodnem kraju, katera želja se mu je tudi izpolnila.

(Železnica iz Divače v Škofjo Loko.) Kakor poročajo Dunajski listi, se bodo v kratkem začela prva dela za to progo, da se tako zveže sedanja južna (v bodoče gotovo državna) železnica z državnimi železnicami, ki vodijo na sever. Za Trst posebno je zgradba te proge velike važnosti.

(Pobiranje mostarine.) Dne 9. novembra t. l. ob 10. uri popoldne se bode v najem dalo pobiranje mostarine za most čez Kolpo pri Pribanjicah-Vinica v Vinici za dobo treh let, začeni od dne 1. januarja l. 1892. Izklicna svota znaša 300 gl. za jedno leto; vadij pa 10%.

(Osobne vesti.) Okrajni sodnik gospod Viktor Pramberger premeščen je s Kozjega v Velikovec. — Kancelijski pristav pri okrožnem sodišču v Celji g. Anton Mravlak imenovan je predstojnikom tamošnjih pomočnih uradov.

(Iz Celja) se poroča, da so bili pri okrožnem sodišču oproščeni obtožbe Vencel Franzi, Iv. Železnik in Julij Grabič, ki so bili obdolženi, da so 10. maja t. l. davkarskega slugo Končana pretepli in potem skupno vrgli v Savinjo.

(Narodna ravnopravnost na Goriškem.) „Nova Soča“ se pritožuje, da se na slovenske uloge v najnovjšem času izdajajo odloki v italijanskem jeziku. C. kr. okrajna sodišča v čisto slovenskih okrajih smatrajo nemščino kot svoj uradni jezik, kar je vendar za Goriške razmere povsem nenaravno. Pošiljajo se pa v take okraje pristavi, ki ne znajo niti slovenski, niti nemški. Zato pišejo zapisnike o izpovedih slovenskih strank v italijanskem jeziku. Tako se dela celo v Tominu, kjer pač ni nobenega Italijana. Ali ni to res popolnoma narobe svet in dokaz, kako se godi Slovincem v dobi Taaffeovi!

(Nevaren požar v Trstu.) Predvčeranjim popoldne nastal je, kakor poročajo Tržaški listi, nevaren požar na Lloydovem parobrodu „Juno“, ki k sreči ni imel zlih posledic. Unele so se užgalice, katerih je bilo že blizu 500 zabojev ukrancih. Ogenj pa se je kmalu pogasil, da se ni razširil. Druge škode ni bilo, nego da so vse užgalice vsled velike moče pri gašenju postale nerabljive.

(K volitvi dr. Laginje.) Kako živo je bilo zanimanje za izid isterske volitve in kako veliko veselje v vseh pokrajinskih hrvatskih in slovenskih, kaže dolga vrsta telegrafskih čestitk, došlih izvoljencu in njega vrlim volilcem. Prijavlja je danes došli broj „Diritto Croato“. Nešteli smo jih triinosemdeset.

(Odbor akad. društva „Slovenija“ na Dunaji) se je v svoji prvi redni od-

borovi seji konstituiral tako-le: Predsednik g. cand. phil. Žmavc Jakob, podpredsednik g. stud. iur. Maurer Vilko, tajnik g. stud. med. Mihalčič Anton, blagajnik g. stud. iur. Bulovec Anton, knjižničar g. stud. iur. Kogej Stanko, arhivar g. stud. med. Jankovič Fran, odbornik g. stud. iur. Toporiš Ivan; namestnika: g. stud. iur. Ravnikar Vladimir in g. stud. med. Vašič Viktor; revizorji: g. cand. med. Goestl Fran, g. cand. iur. Švigelj Anton in g. stud. iur. Miklavčič Fran.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 4. novembra. Iz staročeškega vira javljajo „Plzenski Listy“, da so razun Kvičaline skupine vsi poslanci za to, da takoj odlože deželnozbornske mandate. Vsi poslanci bivajoči v Pragi so odgovorili, da ne ostanejo več v zboru, niti Rieger ni več za to. Plemstvo si prizadeva zastoj, da bi pregovorilo Staročehe. Skupini Kvičale in Škarde se bode ta združili in postavili svoje kandidate.

Beligrad 4. novembra. Zaradi kabinetske krize odgodila se je skupščina do 9. januarja bodočega leta.

Peterburg 4. novembra. Vsled bede namerava vlada obdačiti žetev v pokrajinah, kjer se je obnesla dobro. Na ta način pridobilo bi se deset milijonov rubljev.

Pariz 4. novembra. Tukajšnji listi dolže nekatere Hamburške tvrdke, da so za stare puške nakupile v Dahomeyu 500 črncev za Kamerun.

Berolin 4. novembra. Državni zbor pričel bode svoje zasedanje dne 17. novembra.

Dunaj 5. novembra. Zjutraj ob 11. uri na nuncijaturi kanonična informacija primasa Vaszarija in nadškofa Csaszke po Galimbertiu. — Danes zjutraj zbrali se škofje k prvemu posvetovanju pod predsedstvom kardinala Schönborna.

Dunaj 5. novembra. Jutranji buletin o zdravju nadvojvodinje Margarete: Noč precej mirna, zjutraj temperatura 38,2, trip 98. Senzorij popolnoma prost.

Razne vesti.

* (Zveza poljskih sokolskih društev) se snuje po izgledu češke zveze. Za dostojno praznovanje 25letnice Lvovskega „Sokola“ sestavil se je poseben odbor, ki dela potrebne priprave. Ker imajo sokolska društva poljska tudi še posebno nalogo gojiti slovansko idejo, je le želeli, da bi to v nameravani zvezi prav krepko gojili, kakor se goji posebno v zvezi čeških Sokolov.

(Nedolžno obsojen.) Pred dvema letoma bil je obsojen zaradi požiganja neki Jurij Pabst na večletno težko ječo, katero kazen je moral nastopiti v kaznilnici v Subenu. Zdaj se je dokazalo, da je obsojen po nedolžnem. Dovolila se mu je v državnem zboru iz državne blagajnice odškodnina 3000 goldinarjev. Ta sklep je že dobil najvišje potrjenje.

(Povodnji v Italiji.) Iz goraje Italije se poroča o velicij povodnjih, ki so nastale vsled neprestanega deževja. V Ferrari, Rovigu in Mantovi je velika nevarnost. Iz raznih krajev poroča se o velicij škodah na polji, cestah in mostovih. Tudi železnice so hudo poškodovane in je promet na večih krajih pretrgan.

(Trihine.) Dolgo ni bilo čuti ničesar o trihinah. Zdaj se zopet poroča iz Altone pri Hamburgu, da je obolelo več oseb na trihinosi. Meso dotičnih prascev spoznalo se je kot zdravo v tamošnji klavnici. Šele pri novi preiskavi videlo se je, da je bilo v njem polno trihin.

(Koliko se pridelava jabolčnika na Francoskem.) Po uradnih poročilih pridelalo se je na Francoskem v poslednjih 20 letih nad 244 milijonov hektolitrov jabolčnika v vrednosti 1000 milijonov goldinarjev. Posebno v Parizu se použije mnogo jabolčnika. L. 1854 použilo se ga je še samo okoli 150 hektolitrov, l. 1886 pa že 300.000. Največ jabolčnika pridelava se severnoizhodnih departementih, namreč v Normandiji, Bretagni, Picardiji in Maine. V departementu Ile-et-Vilaine pridelava se petina gori omenjene množine.

Javna zahvala.

Svim onim poštovanim pojedincem, skupinam, čitaonicam i slušateljem na raznih visokih školah, koji su prigodom moga izbora za carevinsko vieće čestitali izbornikom i meni, zahvaljujem najsrdačnije ovim putem, kad mi nije moguće pojedince odgovoriti na mnogobrojne brzojavne i pismene čestitke.

Pula 1. novembra 1891.

Dr. M. Laginja.

Anotherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepeča željstno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-137)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Loterijske srečke 4. novembra.

V Pragi: 70, 10, 24, 11, 31.

Umrli so v Ljubljani:

31. oktobra: Elizabeta Bizjak, dninarjeva žena, 46 let, plućnica.

1. novembra: Terezija Doržan, gostija, 60 let, apoplexia cerebri senilis. — Janoz Jurca, delavec, 33 let, gangrena pulm.

3. novembra: Marija Eberl, zasobnica, 68 let, sv. Petra cesta št. 6, kap.

4. novembra: Marija Trtnik, delavčeva hči, 12 let, Poljanska cesta št. 60, morbus Brighthii. — Jožef Premož, misijonarski duhovnik, 71 let, Travnjske ulice št. 1, starost. — Ivana Grošelj, uradnega sluge hči, 16 dnij, na Bregu št. 6, oslabiljenje.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. nov.	7. zjutraj	738.6 mm.	1.2° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.6 mm.	2.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	738.2 mm.	1.2° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 1.7°, za 4.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo...)

	včeraj	gld.	gld.
Papirna renta	91.45	—	91.40
Srebrna renta	91.20	—	91.10
Zlata renta	108.20	—	108.20
5% marena renta	101.85	—	101.80
Akcije narodne banke	1011	—	1010
Kreditne akcije	276.50	—	276.50
London	117.60	—	117.70
Srebro	—	—	—
Napol.	9.34	—	9.36
C. kr. cekini	5.60	—	5.60
Nemške marke	57.77 1/2	—	57.82 1/2

Trgovsk pomočnik

vešč prodajalec za trgovino z mešanim blagom, zmožen nemškega in slovenskega jezika, želi premeniti svojo službo. — Ponudbe poslati je upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (953-1)

Novosti!

Klobuki za dame

Jako elegantni, originalne Pariške in Dunajske mode, v bogati izbiri pri (878-4)

ERNESTU STÖCKL-NU.

Izdelovanje cenejših naročil po uzorcih in predelovanje starih klobukov, ukusno in ceneno.

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse (456-39)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbira risalnih skladnikov, risal itd.

M. NEUMANN

prodaja po

goldinarjev 12 goldinarjev

moderne, 90 centimetrov dolge žakete za dame, iz črne adrije, z atlasovim podšivom in dobro podvlečene.

(952-1)

Državno vojno ministerstvo namerava tudi nadalje dobavljati oblačilne in opravne predmete iz pavole in platna ter materijalije za c. in kr. vojsko od 1. januarja 1893. l. pótém zasebne obrti in zato pozivlje javno k udeležbi pri teh dajatvah, oziroma k predložitvi pismenih ponudb.

Vrste in materijalije, katerih dajatev je predmet ponudbeni obravnavi, navedeni so v zapisniku A, priloženem pogodbenemu načrtu.

Ker se namerava dobava prej navedenih vrst in materijalij decentralizovati, sestaviti bode štiri družbe (konsorcij), katerih vsaka bi imela preskrbovati dajatev za jedno monturno skladišče, oziroma za določen okraj.

Letne potrebščine so proračunjene za monturno skladišče št. 1 v Brnu in št. 2 v Budimpešti, za vsako na vrednost 390.000 gld., in za monturno skladišče št. 3 v Gradci in št. 4 v Kaiser-Ebersdorfu, za vsako na vrednost 260 tisoč goldinarjev.

Ponudnikom velja v ravnanje zlasti nastopno:

1. Ponudbe smejo staviti samo solidni, velikosti dajatev primerno trdni in s kapitalom založeni podjetniki sem spadajočih obrtov.

Združiti se imado v konsorcij in jamčiti solidarno ter morejo svoje ponudbe staviti le kot družbeno-solidarni podjetniki.

Delniške družbe in osebe, katere ne prebivajo stalno v Avstro-Ogerski in ne plačujejo tu davkov, izključeni so od teh dajatev načeloma.

2. Posamezni udje konsorcija morajo dokazati svojo zanesljivost in sposobnost oskrbovati dajatev.

3. Materijal za vse vrste morajo podjetniki sami izdelovati. V ponudbi navesti je imenoma, kje se izdeluje materijal.

Izdelovališča podvržena so kontroli vojaške uprave glede obstoja in prometa.

4. Ponudbe se morajo glasiti na skupne potrebščine monturnega skladišča in je v njih izrecno imenovati tisto monturno skladišče, katero hoče kdo zalagati.

5. Ponudbe za potrebščine monturnega skladišča št. 2 v Budimpešti smejo uložiti samo taki obrtniki, ki so naseljeni v deželah krone ogerske in plačujejo ondu davke.

6. Materijalije in vrste, katerih dajatev je pridržana ogerskim obrtnikom, smejo se izdelovati samo v deželah krone ogerske.

7. Pogodba se sklence za dōbo 5 let, v slučajih posebno ugodne ponudbe tudi za več let. Sicer je pa moči podaljšati pogodbo molčē.

8. V zagotovitev ponudbe uložiti je pri kaki vojaški blagajnici (plačilnici) varščino v znesku odstotka daja ne vrednosti.

V ponudbi je omeniti uložene varščine in povedati znesek ter kakovost njegovo (je-li gotovina, vrednostni papirji itd.).

Depozitni listek o uloženi varščini predložiti je ob enem z zapečatenom ponudbo v posebnem tudi zapečatenem zavitku.

Na zavitek zapisati je razen naslova tudi imē konsorcija in vsebina zavitka.

9. V zagotovitev pogodbenih dogovorov uložiti imado zdražitelji posebno kavcijo v blagu do konca decembra 1892. l.

Denarna vrednost te kavcije v blagu določena je za konsorcija monturnega skladišča št. 1 v Brnu in št. 2 v Budimpešti na 150.000 gld. za vsako in za konsorcija monturnega skladišča št. 3 v Gradci in št. 4 v Kaiser-Ebersdorfu na 100.000 gld. za vsako.

Vrednost kavcije v blagu obrestuje se z obrestmi po tri ali štiri od sto.

10. Zdražitelji so zavezani na ukaz državnega vojnega ministerstva dajati jeden del pri njih naročenih vrst eventuelno tudi drugim monturnim skladiščem.

11. Pogoje, sestavljene v obliki pogodbenega načrta in kateri podajajo potrebne date tudi gledé regulacije in določitve cen, moči je pregledati pri kornih intendancijah v Krakovu, na Dunaji, v Gradci, Budimpešti, Požunu, Košicah, Temešvaru, Pragi, Jozefovu, Przemyslu, Lvovu, Sibirju, Zagrebu in Inomostu, potem pri intendanciji vojaškega komanda v Zadru in pri monturnih skladiščih v Brnu, Budimpešti, Gradci in Kaiser-Ebersdorfu, pri monturnem filijalnem skladišču v Karlovem gradu, pri vseh trgovinskih in obrtnih zbornicah avstro-ogerskih, pri trgovinskem muzeji v Budimpešti, pri ogerskem deželnem obrtnem društvu v Budimpešti in konečno tudi pri 13. oddelku državnega vojnega ministerstva.

12. V ponudbi izjaviti je izrecno, da se vsprejmō pogoji, navedeni v pogodbenem načrtu.

Ponudbi priložiti je po konsorciju podpisan zapisnik jednotnih cen za vse dajalne predmete.

Ker imajo te jednotne cene služiti za podlago bodoči regulaciji cen, izjaviti je na njih konci izrecno, da se temeljne cene tkancev, katere je takisto, kakor jednotne cene, navesti s številkami in besedami, razločno in brez korektur, vsprejmejo za proračunanje ponujanih jednotnih cen.

Podjetniki navesti morajo nadalje v ponudbi izrecno, da so jim popolnoma znani uzorci razpisanih stvarij, potem materijalne in denarne dividende, katere je moči upogledati pri prej imenovanih monturnih upraviteljiščih.

V ponudbi imenovati je konečno tudi izvoljenega zastopnika družbe, kateri bode vsprejemal pisanja, in navesti njega natančni naslov.

Omenja se še, da je podjetnikom dano na voljo, obrniti se do državnega vojnega ministerstva, da dobodo uzorce, in sicer proti plačilu, kateremu se razven faktičnih stroškov pribije še 15% režijskih stroškov.

13. Pravilno opremljene in kolekovane ponudbe doposlati je naravnost državnemu vojnemu ministerstvu, kamor morajo najkasneje

do 1. marca 1892. l.

ob 12. uri opoldne dospeti.

14. O došlih ponudbah razsodilo bode državno vojno ministerstvo, oziraje se pri tem na vse odločujoče vojaške in ekonomske okolščine.

(925)

Na Dunaji, dne 24. oktobra 1891.

Vodno zdravišče
v Kamniku
po Kneipp-ovem načinu
odprto za zimo.

Naročila za stanovanja se vsprejemajo pri oskrbnistvu toplic. (881-3)